

Een interessant vraagstuk dat nauw aansluit op de discussie rondom testen in de toekomst is hoe kennisdeling en -vergaring er in 2025 uit zal zien. Dit zijn meerdere vragen ineen: Hoe stel je de juiste kennis beschikbaar? Hoe verkrijg je de juiste kennis? En wat is de juiste kennis?

Veel bedrijven leiden hun medewerkers op door middel van interne en externe cursussen, al dan niet afgesloten met een (officieel) examen. De traditionele aanpak - klassikaal luisteren naar een docent in auditoria [letterlijk vertaald "gehoorzalen"] - is gelukkig verleden tijd. Er wordt meer en meer nadruk gelegd op interactie en de cursus wordt voor een steeds groter deel ingevuld met ervaringsverhalen, (praktijk)oefeningen en groepsdiscussies. De wijze van aanbieden is echter vrijwel onveranderd: groepsgewijs in een leslokaal. Ook in de toekomst blijft hieraan behoefte: aan het begin van de carrière is en blijft dit een goede aanpak om het fundament voor de toekomst te leggen.

Individuele behoefte en persoonlijke ambitie

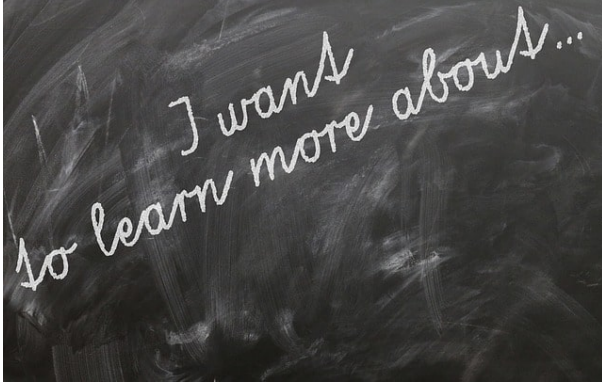
Bij de verdere ontwikkeling zal steeds meer ingespeeld worden op de individuele behoefte - welke kennis is nodig en moet worden vergaard - en de persoonlijke ambitie - op welke wijze en met welk tempo kan/wil men bijspijkeren? De rol van de maatschappij is het vaststellen van de eisen en verwachtingen, de rol van het individu is het bepalen van de route.

Kennisdeling is niet vanzelfsprekend

Kennisdeling vraagt om antwoord op de vraag hoe gezorgd wordt dat teams "good practices" delen. Voorheen vormden de testers, ontwikkelaars, ieder hun eigen afdeling, waardoor kennisdeling en -vergaring gemakkelijker verliep. Nu zit men bij en door elkaar in multidisciplinaire teams en is de coherentie binnen de professie aan het verwateren.

Kennisdeling is dus niet vanzelfsprekend. Een oplossing zou een 'community of knowledge' kunnen zijn, maar alles staat en valt met hoe mensen zelf in elkaar zitten. Het is belangrijk dat ze nieuwsgierig zijn, om hulp vragen, en actief op zoek gaan naar additionele kennis. Sommigen hebben de intrinsieke 'drive' om kennis te delen, anderen komen alleen maar kennis halen. Men moet er dus voor zorgen dat zo'n community leeft en zelf m

et oplossingen en ideeën komt. En ook laat weten welke kennis er is, waar je het kunt vinden, en hoe het is geregeld. De behoefte om kennis te vergaren ontstaat als de kennis wordt aangeboden.

Kennis en kunde blijft noodzakelijk

Over een ding is men het in ieder geval wel eens: hoe individualistisch de maatschappij ook wordt, kennisvergaring wordt nooit vrijblijvend. Een minimale hoeveelheid kennis en kunde is nu eenmaal noodzakelijk om een bepaalde rol te kunnen en mogen spelen.

Tenslotte (ten slotte?), laten we ook eerlijk zijn: er zijn testers en ontwikkelaars die niet tot hun recht komen in Agile teams. Ze missen de communicatieve vaardigheden om een spilfiguur te kunnen zijn. En wij zijn dan misschien wel in staat de kennis aan te bieden, zij zijn niet in staat deze om te zetten in een vaardigheid. Misschien wel omdat de Agile evolutie sneller gaat dan de menselijke evolutie. Het betekent echter niet dat zij afgeschreven moeten worden, er zijn meer dan genoeg werkzaamheden die zij op hun manier beter uitvoeren dan menig team.

Ruud Teunissen